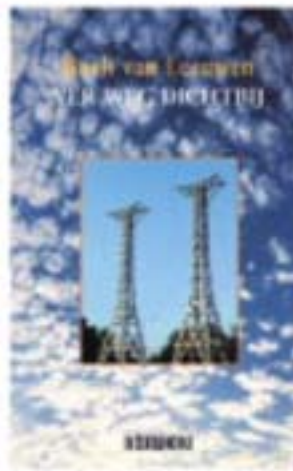

Radiopraatjes vanaf een lang vervlogen Curaçao

FICTIE
BOELI VAN LEEUWEN
VER WEG
DICHTBIJ

In de Knipscheer,
€17,90.
144 blz.

★★★★☆

Toen alles nog koek en ei was tussen ons en onze West, verrichtte de Wereldomroep daar heilzaam cultureel werk. Regelmatig traden Surinaamse en Antilliaanse schrijvers voor de microfoon op en daarbij sneed het mes van twee kanten: ze verdienden een extra centje en gaven een wijde verspreiding aan hun teksten.

In zijn proefschrift *Praatjes voor de West* heeft Jos de Roo, die bijna twintig jaar programmamaker bij de Wereldomroep was, het belang daarvan voor de letterkunde van Suriname en de Nederlandse Antillen benadrukt. In het draaiboekenarchief vond hij 29 typoscripten terug van de 37 causerieën die de jurist W.C.F. (Boeli) van Leeuwen voor de Wereldomroep voordroeg, jaren voordat hij in 1959

debuteerde met de roman *De rots der struikeling*. De Roo heeft die praatjes nu gebundeld.

Van Leeuwen ontpopt zich als een ware columnist, in die zin dat zijn bijdragen werkelijk overal over kunnen gaan en hij zich onverwachte en vaak schijnbaar onlogische wendingen en zijpaden veroorlooft. De kracht van de column schuilt uitsluitend in de blik en het stilistisch vermogen van de auteur.

De schrijver is dan dertig en bracht de helft van zijn leven op Curaçao door, de andere helft in Nederland (in Den Haag, Leiden en Amsterdam, waar hij promoveert en advocaat wordt). Hij is terug op zijn geboortegrond, waar hij tot zijn pensionering als ambtenaar werkzaam blijft (en daarna als pro-Deoadvocaat). Voor de radio praat hij met evenveel flair

over Europa als over het Caraïbisch gebied, zij het dat een diepere liefde spreekt uit de teksten over zijn eiland, dat hij ons voorstelt als mysterieus en haast mystiek – zoals ook in zijn romans.

De lengte ervan is voor hedendaagse radiobegrippen opmerkelijk: rond de duizend woorden. Dat zal ongeveer tien minuten voordracht hebben gevegd. Kom daar vandaag eens om in Hilversum! Het gaf Boeli van Leeuwen de gelegenheid om een compleet, warm portret te schetsen van de entourage rond zijn ouderlijk huis, met de 'jaja' (kindermeid) Telai, de chauffeur Wanja ('een knappe Indiaan uit Bonaire met een snorretje') en de uiterst zwijgzame tuinman Wandinas, van origine een Brits-Indiër, die liep als een harlekijn.

De Roo selecteerde niet, maar

publiceerde alles wat voorhanden was, inclusief het frappante verschil in kwaliteit. Want Van Leeuwen kwam soms erg flauw en zouteloos lollig uit de hoek, over vakantie in Nederland of voetbal, om zich dan weer te revancheren met juweeltjes over geiten, geluk (bij een bezoek aan Parijs) en over de Noordkust of het Spaanse water op zijn geliefde Curaçao.

John Jansen van Galen